

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorum Dialogorum Libri
Quatuor, Quos Postremo Ipse Recognovit: Argumenta
Singulis Dialogis Praeposuit, Et Sententias Sublicit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Maria.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

DIALOGORVM
SACRORVM
LIBER IV.

M A R I A Luc. I.

ARGUMENTVM.

Gabriel Genius Mariæ nunciat, se editurum filium Dei: quærentique modum, demonstrat id fore a Spiritu Sancto. Illa credens assentitur.

Maria, Gabriel.

Salve ornatissima, Domino conjunctissima, mulierum felicissima. Quid metuis Maria? bono es animo: ^{a)} nam accepta es Deo. En ego tibi renuncio, te isto utero conceptum parturam natum, quem Jesum nomine vocabis. Is erit maximus, & filius sumini parentis censembitur: euinque donabit rerum omnium præpotens Deus folio Davidis, autoris generis ejus. Itaque posteris Jacobi regnabit in æternum, nec ullus erit ejus regni finis. **M.** Quomodo fiet istud, cum ego viri notitiam non habeam? **G.** Spiritus Sanctus sese in te insinuabit, teque Dei optimi maximis gravidabit. Itaque sanctissimus iste fœtus ut

05

crit,

¹⁾ Qui Deo accepti sunt, lis metuendum non est.

218 DIALOG. SACRORUM

erit, ita etiam dicetur Dei filius. Elisabetha quoque (quo magis credas,) tua cognata, iam senecte concepit filium; & nunc sextum jam mensem fert uterum, & tamen inter steriles habebatur. Usque adeo nulla res est, quam Deus non possit. M. Ecce me Domini servam: eveniat mihi, prout tu dixisti.

SENTENTIA.

Deo nihil est arduum. Promittenti Deo credendum est, etiam si quid naturae contrarium promittat. Neque enim naturae abnoxius autor ipsi naturae.

BAPTISTA.

Matth. 3. Marc. 1. Luc. 3.

ARGUMENTVM.

Joannes Baptista populum docet vitæ correctionem, & de Christo vaticinatur.

Joannes Baptista, Plebs, Publicani, Milites.

Progenies viperinæ, qui vos submonuit futuram pœnam fugere? Edite ergo vitæ melioris indices fructus, & a) ne ideo magnos vobis spiritus & arrogantiam sumite, quod patrem habetis Abrahamum. Dico enim vobis, Deum posse ex his faxis suscitare liberos Abrahamo. Jam vero securis arborum radici admota est: omnisque arbor fructum bonum non edens, excindenda est, & in ignem injicienda. Pl. Quid ergo faciemus?

a) De nobilitate superbire, inane est,

